

Nr 10.

Av herr **Nilsson, Theodor, m. fl.**, om *desinficiering av material, som användes till stoppning av sängkläder.*

Vid föregående års riksdag väcktes motioner i första och andra kammaren med hemställan om, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att i hälsovårdsstadgan måtte införas sådan bestämmelse, att tillverkning och försäljning av material, som användes vid stoppning av sängkläder, ej får ske, innan detsamma undergått betryggande rening och desinficiering.

Andra kammarens andra tillfälliga utskott, som behandlade motionen, föreslog utredning i ärendet, sedan utskottet inhämtat utlåtande från dels kommerskollegium, som i sin ordning inhämtat yttranden från handelskammarna i Stockholm, Göteborg och Malmö, Sveriges Hantverksorganisation, Sveriges Sadelmakare- och Tapetseraremästares Riksförbund och Sveriges Tapetseraremästares Centralförening, dels medicinalstyrelsen, dels socialstyrelsen, dels ock länsstyrelserna i Göteborgs och Bohus län.

Socialstyrelsen, som yttrade sig över motionen, anförde bl. a. följande: »Det synes antagligt, att man har att räkna med viss smittorisk vid handhavande och bearbetning av lump samt användning av det färdigberedda materialet. Med hänsyn härtill men även av allmänt-hygieniska skäl synes det styrelsen önskvärt, att desinfektionsskyldighet införes.»

Utskottet anförde i sitt utlåtande bl. a. följande: »Utskottet kan i stort sett ansluta sig till motionärernas synpunkter och den inställning, som intagits av bl. a. kommerskollegium och Stockholms handelskammare. Med motionärerna delar utskottet uppfattningen om den stora hygieniska betydelsen av den väckta frågan. Bristen på reglerande föreskrifter i fråga om beskaffenheten av det material, som kan komma till användning vid stoppning av sängkläder, lärer hava lett till en, som det uppgives av Stockholms handelskammare, rätt omfattande verksamhet på området, som med begagnande av underhaltigt material tillverkar och till låga priser utbjuder ur sanitära synpunkter otillfredsställande varor. Härigenom åstadkommas uppenbarligen hygieniska vådor för allmänheten, varjämte förfång beredes den mera nogräknade industrien och handeln.»

Utskottet anförde vidare: »För bedömande av hur största säkerheten mot smittofara bäst skall vinnas utan oskäligt betungande av vederbörande företags ekonomi synes emellertid erforderligt underlag ännu saknas. Möjligt är att ändring av hälsovårdsstadgan, eventuellt kompletterad med förbud mot saluförande av mindervärdiga sängkläder o. dyl. erbjuder en framkomlig väg, men det är å andra sidan också möjligt, att även andra vägar, t. ex. rekommendation av billigare metoder för rening av råvaror o. s. v. böra tagas under övervägande.»

Andra kammaren beslöt i enlighet med utskottets hemställan utredning i ärendet.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande överensstämmer tillfullo med motionärernas uppfattning. Vad som bör tilläggas — och som för övrigt framhölls i motion nr 160 i andra kammaren föregående år — är att det ej torde råda några meningsskiljaktigheter om, att det på berörda område föreligger ett hygieniskt missförhållande, som med riksdagens hjälp bör rättas till.

Med stöd av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om desinficering av för sängkläder, möbler och dylikt avsedda råvaror av lump och liknande material ävensom om vidtagande av de åtgärder, som av utredningen kunna föranledas.

Stockholm den 16 januari 1937.

Th. Nilsson.

Otto R. Wangson.

Torsten Ström.

Alb. Bergström.